

Điền họ và tên của bạn vào đây:

Thi sĩ, Tu sĩ Hàn Cung Thơ ng đã qua đi!

Nhà thơ Hàn Cung Thơ ng đã qua đi vào lúc 21h ngày 1 tháng 10 năm 2012 t i chùa Đ c S n (H c D ch, Tân Thành, Bà R a - Vũng Tàu), h ng th 61 tu i. Tang l đ c t ch c t i chùa v i nghi l dành cho m t tu sĩ Ph t giáo. Chi u t i ngày 3 tháng 10 bu i t ng ni m c a ông đã di n ra trang tr ng và m cúng. V i s có m t c a gia đình, đ ng đ o cùng nhi u b n bè, thân h u v n ngh t i đ a ph ng nh các nhà thơ Lê Giao V n, L ng Túy V n, Tr Công Vũ, t Sài Gòn ra nh : nhà thơ Bích Nh n H , Tri u Nguyên, T Chinh Âm, T V n, Đoàn Hoàng, Ngã Du T , Đông Nguyên, nhà thơ pháp Bùi Hi n, h a sĩ Nguy n H u Nam...

Ông tên th t là Nguy n Đình Cung Thơ ng, quê quán Đ n Ph c, Đ n Bàn, Qu ng Nam.

Ông t ng c ng tác th cho các báo, tp chí c a mi n Nam tr c 1975 v i bút hi u Hàn Cung Thơ ng, H Thơ ng... Sau 1975, ông r i quê h ng vào lp nghi p t i xã H c D ch, Tân Thành, Bà R a - Vũng Tàu. Dù cu c s ng m u sinh có nhi u kh n khó nh ng ông v n dành th i gian cho th ca. Năm 2003, g p duyên ông quy t đ nh xu t gia thành m t tu sĩ Ph t giáo có Pháp danh là Nhu n Hoài. Cu i năm 2008 đ c s h tr c a b n bè, ông tuy n ch n m t s bài th tiêu bi u trong cu c đ i sáng tác c a mình r i t xu t b n tp th l y tên **T đ trắng tàn** ".

Tr n Hu Hi n

Sen n tr i Tây

"T đ trắng tàn" trên l trình th ng tr m còn m t gi a cu c tàn phai. N ng triêu đ ng kh i m i v . T mê l qua trùng quang không l , qu ng phù vân, qu y d p v Tây.

Ng i đi núi đ ng s ng s Ch mây trong gió, ch đò sang sông Qu ng ph n n nã qua ph

đông
cối không đi v

B c chân nh nhóm

Sng mãnh li t t tâm phng hi n, quên thân mình vui h nh phúc tha nhân, tng ti ng m s m
hôm vang cùng kh p, th c t nh nhân sinh hi n thân tng h i th . Hóa thành thi k , cho cu c đ i
tr tng đ n mai sau.

Đ t trùng kh i v ch i đ i cao lũng th p, v t mây qua ph c i ch p b m a giông, th p nh t
nguy t xuyên truông ngàn v trùng ng "T đ trắng tàn" ch p cánh b dẫu, nh ng vì sao lung
linh th p n n nguy n c u, sinh v i di t h i t v chung l , vô phân bi t Ngã, Nhân, b , th ; t
vô chung đ n vô th r ng ng i. B n xanh quên h t vui bu n, núi cao quên nh ng đèo truông
g p gh nh, mây ngàn quên h t tu i tên, m t xanh đ n l i qua bên kia b , Ng i đi k t n i tình
th , m ra muôn l i thành t h không.

T sinh là hoa đ m chiêm bao, tình m ng m t v ng tâm sanh kh i, nghi p th c chuy n xoay
xu ng lên ba cõi tr m luân, l i nhi p đ n in đ u h không, b b n giác ch th v khai ng , hát
v i bi n đ t tình r ng núi, c i v i sông ti t t u cung c m, gi a b u tr i hát câu vô s , mây
tr ng c m tay s i gió đi v , v vô trú dung thông lý s , cõi tâm không muôn v t cũng không
ngoài.

Đ ng b t nh , con đ ng vô nh m Cõi ch n nh b t l c ng ngôn Tâm an trú là không ch
trú
R i l ng im s m sét
c i ngu n.

Đ n và đi cũng là nghi p m nh, phát tâm t thành h nh nguy n đ sanh, b n m i chín ngày
pháp l nh tình anh. Xin đ t h t l i th ti ng nh c, hóa nén tâm h ng c u nguy n vãng sanh.

Anh đi mây gió m m c i Khói h ng k t n mây tr i t n đ a Giã t cõi n n ng m a T
sinh tan m ng trắng x a h n bày.

Chùa Lá, mùa thu Nhâm Thìn Thích Nhu n Tâm

Nh th

Hái n đ i khi ch a k p mùa Xuân
N thành hoa u phi n trong tr i đ t

Như trắng trong mây, không âm thanh, hững hờ sông
Nước xuôi ngàn, đâu là nguồn, là sông?

Nghe mệnh mang như biển trong lòng
Đi và đến một đời sao chóng tho!
Ai ban phát cho nước chảy i tĩnh lặng
Xin lòng nhìn mà gẫm chuyện trăm năm.

Ngày Đông hong tuổi mình cho kịp nắng
Dù mưa phùn cũng xóa sạch dấu chân
Nói chuyện mình với đêm dài vắng lặng
Hoa vô tình nở một đóa trong tim

Chạy trong mình một ý chí trỗi dậy
Ta mê y tuổi và trắng tàn mê y biển
Một vầng sáng trong dòng đời nghiệt ngã
Bao dung mà qua biển ngấn biển tên

Còn ai nói và còn ai nghe nói
Tin như gió đi u khúc liêu tếu nỗi tâm
Một con người và ba ngàn thế giới
Chỉ có nước chảy như thời trên cao.

Thích Như Sơn Châu Tập thơ tập Thơ Nghiêm

Tập Hàn Cung Thơ ông đời Thích Như Sơn Hoài

Vâng, đó là cuộc hành trình đầy thử thách, cam go, ác liệt, bị trảng và không khoan nhượng, khi đi u một Hàn Cung Thơ ông thi sĩ đến tuy tập thơ Thích Như Sơn Hoài Tập Kheo Bút Tát Giỏi.

Tôi quen anh vào những năm 90 của thế kỷ trước trong những lần đi Tập Nghiệm và Đoàn Săn động vật và tham vọng Hòa Thành những Viên Chức. Dẫu là tình đồng và duyên thơ gặp gỡ nhau lúc nào không biết. Đoàn những viên chức bị trắng cả anh tôi đó, tôi cùng nhiều anh em đồng nghiệp và cũng đồng nghiệp luôn cái tính khí của đồng nghiệp thành thật, bất chấp không che giấu ngay cả cái dở cái xấu của mình. Đoàn gia đình vào lập nghiệp ở Hồ Chí Minh có lẽ là một bộ phận ngoại quan trong cuộc đời đầy khó khăn và rủi ro thua thiệt cả anh qua đó anh tiếp cận với Pháp luật và sự điều chỉnh của Hòa Thành Đoàn Săn và sau này là Bộ Săn truy nã Tam qui y gọi là anh. Lúc đó anh đã có lòng qui nguyện Tam Bảo theo ý muốn xuất gia. Anh tâm sự : "Xuất gia là phải Cát ái ly thân , vì thế đó mình chỉ cần làm được trong hoàn cảnh như một vị ba con còn nhỏ" Những anh viên chức đồng nghiệp đời này nguyện cho đời mới ngày ...

Hình như vào đầu thiên niên kỷ thế kỷ III, do có chuyện biến trong gia đình , anh một thân một mình xách ba lô vào khu bờ rác Phan Huy Ích cùng với chúng tôi (Bích Nhân Hồ) Trần Huỳnh Hiên, Trần Đăng Sum, Trần Công Vũ, Lê Quốc Lập, Trần Văn Văn Hiên (đời đời Thích Như ẩn Nghĩa), lập ra nhóm Hòa Thành Rác. Có lẽ đây là một cuộc di chuyển tập thể cho việc " Cát ái ly thân" mà anh chính thức thực hiện hai năm sau đó, khi xuất gia tóc thì gọi là xuất gia.

Thời gian của đồng nghiệp ở khu bờ rác Phan Huy Ích là bộ phận ngoại thời hai mươi ra con đường đời đời bất giác thoát. Anh tâm sự : " thời ra cái thân thế đời này chính là đường rác đang phân hủy chuyển khác gì cái bờ rác kia; chỉ có điều là mình có đứng cầm hay không đứng nhìn ra đời đó; mà dù nhìn ra hay không nhìn ra nó vẫn đã đang và sẽ không ngừng phân hủy. Rõ ràng:

*Thì thôi già bất tận hoa Vô trông núi rác bất là bụi dẫu Tóc xanh thoáng chốc bụi đời
Như ai rồi cũng phai màu thời gian*

(Trần Huỳnh Hiên)

Nhóm Hòa Thành Rác do anh lập ra được sự hỗ trợ từ viên chức tại Thích Như ẩn Tâm trì chùa Lá không ngừng phát triển cả về số lượng lẫn chất. Nhiều đồng nghiệp thời cao thế kỷ đầu những khác cũng tiếp tục tham gia giao lưu như : Triêu Nguyên, Đoàn Văn Khánh, Đoàn Hoàng, Tô Văn, Nguyễn Văn Thọ và v.v... Trong những lần họp mặt giao lưu như thế ngoài thời đồng, nhóm đồng luôn luôn là thời lưu trao đổi học hỏi nhau và nếu đời cũng như kinh nghiệm tu tập.

Cho đời mới ngày, căn lành tăng trưởng, hết giờ đồng duyên, anh quay về Đoàn Săn xuất gia tóc thì gọi là xuất gia do hòa đồng Đoàn Săn truy nã trao gửi pháp và ban cho pháp danh Như ẩn Hoài. Đời này là một ra một bộ phận ngoại thời ba, không phải đời đời mới dòng sông êm cho anh thu nhận buồn xuôi gió. Mà là đời đời mới thời chỉ mới đời ý ác liệt gay go. Đó là chỉ đời với chính mình. Thế này anh phải chỉ thời đồng đồng tiếp khí xấu huân tập vô lượng tội nghiệp và kiếp hiên tiền. Đúng là một cuộc chỉ đời đời thế thân, không ai làm thay. Ngay cả đồng Tập

Phụ, Ngài chỉ chỉ ra con đường mà mình tiếp tục đi chứ Ngài không cho quá giang. Lúc lúc anh cảm thấy quá sức, không thể vượt qua được. Có lúc anh suýt mất giấc. Nhưng ngài nhìn thấy anh thất bại thì lại vui với tôi như là để tôi kiếm được chính mình rồi thành công. Không bao giờ anh mất lòng hay lòng thì để người bạn che giấu các yếu kém của mình. Anh thành tâm sám hối, phát tâm làm việc thiện mà không danh hi vọng Phật trong kinh Phật thuyết Kinh Vô nhiễm Phạn, không xao lãng công phu và thiện đức. Anh luôn ghi lòng tạc dạ và thực hành theo căn dặn của thầy: "Tránh đời ngôn ngữ của đời không nghĩ, Nhịn nhục sự khổ của đời thân nghĩ, Chết thấy là mình, không thấy là người sự khổ của đời ý nghĩ".

Anh công phu một cách tinh tấn và luôn luôn khiêm tốn. Anh tâm sự: "mình bán thân xuất gia thì biết căn cứ tiếp tục. Không dám mong gì hơn là đời này gieo duyên với Phật pháp để đời sau có được thân người tiếp tục tu. Làm sao mới được như thế tiếp tục khi đi một ít, căn lành tăng trưởng thêm một ít, như thế nên sự thành chánh quả. Anh thường nói với anh em: "Tu là để giải thoát, mưu giải thoát phải đi thẳng. Tu mà còn thấy mình hơn người, mình đúng người sai, chết thấy là người mà không thấy là mình, sao gọi là tu?".

Với đời nguy hiểm và học tập công phu tinh tấn như thế anh sẽ xứng đáng là một Tỳ Khưu Bồ Tát giác ngộ mà hòa thượng ng Đức Sĩ n và a mới phật giáo truyền trao cho anh. Đúng là :

Hoa thành rác bầy thì gian Rác thành hoa bầy thì ngàn khổ đau (Trần Công Vũ) Bên thân tôi thì thấy mình căn cứ tiếp tục:

Một nguy hiểm đi tu mòn mỏi

Chân không rút nên khi đi đường thì

(BNH_Trao)

Nên không thể học theo các bậc thầy công căn sự xuất gia tu Phật thì lúc còn trẻ chỉ dám nguy hiểm học theo các vị bán thân như Như Lai Nghĩa Truyền Văn Hieu, Như Lai Hoài Hàn Cung Thích ...

Hôm nay anh sẽ báo thân, trước kim quan anh tôi không cầu chúc quá cao siêu đôi khi có lẽ sáo ngữ như Vãng Sanh Cầu Lạc, Cao Đẳng Phật Quả ... chỉ xin nhứt tâm cầu cho anh kiếp sau có được thân người tiếp tục tu học và sự xuất gia ngộ hiểu được Ân Triêm công đức đúng theo đời nguy hiểm của anh.

Yết đờ, yết đờ, ba la yết đờ, ba la tăng yết đờ, Bồ Đề tát bà ha.

Bích Nhãn H cón bút nhân tuôn chung thốt của Tập Khổu Bồ Tát gửi Thích Nhưn Hoài

Tiền bối t Hàn Cung Thợng Thợng và Trăng Cỏu Long

Trăm năm mọt gĩa c mợng vàng
Trăng Cỏu Long siết tay Hàn Cung Thợng
Rong rêu tàn cuố c miên trợng
Ngợ ra đợ n mợ c hợ ng thợ ng xợ a nay
Giã tợ cợi tợ mợ u đày
Rợ a tay vợ chợ n Bợ ng Lai an nhàn
Ngợ i đợ đợ nhợ thi đàn
Ai cùng ta nhợ t tro tàn sợ i thợ

Bích Nhãn H

Vô thợng hoa

Trợn cợnh mệnh mợng chuyợn vợng nghiợp hợn, đây nhợp chợng thợng biợn hóa trùng duyên, trong đó có con ngợ i, dù sợm hay muợn, bợi đợn trợng có dài vợn khác nhau, chung cuố c vợn y nhợ nhợng loài hoa làm biợu tợng - sợm nợ tợi tàn.

Nhợ dòng trôi bợt tợn kia là tợng mợi con nợ c đợc trong hòa đợu, là tợng mợi khoợng cách đợi ngợ i nợi nhau vào hiợn biợn. Hiợn, nhợ nhợng tợng băng trôi nợi bợnh bợng trên biợn cợ. Biợn là hợ tợm gieo xuợng đợt; không phợi biợn là tiêu dong diợt tợn theo lợ hợ vô đợn kiợn; biợn là hóa thành theo nhợp chợng thợng quyợn phép, phợc đợn nên tợ bao kợ buợn! Trợm tích trợ màu xanh.

Hàn Cung Thợng mợn thợng! Thợm thoát đã măn kợ giáp thợt chi tuợn, bợn chín ngày rợi

khu t bóng tr n thân. Ch ng bi t gi này bên kia b c a t và n o thoát tâm v ng, anh có đ c nh nhàng tiêu sái chẳng? Có đ c di n m c th ng chân khai th t không hoa. Công án n c a đ i ng i là đây và ch có anh – duy ch anh thôi m i hi u rõ đ i u này.

Hôm nay đây quý ch ân s , ch huynh đ , cùng b n bè thi h u g n xa ng i l i cùng nhau t ng ni m nh ng l i hoa đ p nh t - l i c a thi nhân không r n đánh nh s i đá mà nh ngàn h ng hoa ngang ngát s m chi u dăng. Đ th ng nh anh, v t qua bao n i đo n tr ng, b i m i ngón tay trên đôi bàn tay nh m hoài theo đ t ng, ôi nh ng phóng chi u m h còn đó, chúng tôi đang ...

*T m bi t anh Hàn Cung Th ng
T n sinh giáp m t đo n tr ng s c không
M t tr i s m m c ph ng Đông
Tàn con n ng nh l n vòng sang Tây
M i ngón tay đôi bàn tay
V v i m ng m nh m say t c thù
Bây ch gi áo thanh th
Tà huy khu t n o sang b b n không.*

Tháng 11 – Nhâm Thìn Bình Ph c, Th Đ c, Sài Gòn Tp **Chinh Âm**

C o h n du m c

*Trang đ i thay m i
T m g i m a mùa
Mát trong nh nhm
H ng tr m ngát đ a*

*Em khoe áo l a
Xinh ng c tr ng ngà
N p h n say m ng
B m h l t qua*

gặp mặt chúng tôi giao đũa ng hòa âm.

Cây lá thay mùa. Suối i nguồn trào lòng mát trong. Gian phòng tĩnh lặng. Tách trà xanh lặng
đi ng quyển làn khói bay lên. Cõi lòng an nhiên tựa th.

*

Thanh âm Viên mãn lan tỏa phò trùm khắp bầu khí quyển xưa tan hà sa vật dẫu u phiển.

Nghe n cng m sng ng hòa ca suối hát. Hết b i lẫn đi r t ch m. B i thng ng tháng ngày b c v i
đôi chân.

Đng l i sng nghe vũ trụ vang lên Bên Tình Ca Xuân b t t n. Và nghe trong kho ng Không hi n
bi n ngàn muôn cõi n c v i đ s c màu, âm đi u xuê xoang tng m i sát na.

M t b c nh y v t tâm màu m ra lẳng kính huy n vì tâm tình n m t bao dung.

*

Con sóng lặng xu ng im lìm mệnh mang bi n n c tr i mây xanh trong bát ngát

B i n hát l i kinh

Toàn th Nh Là k t giao thành khúc ca Đ i th

*

Ng i v b c nh . N c i h l c. Hoa lá t ch nhiên

N c lành r i kh p s n hà h i đ a th m nhu n mùa xanh

Bình minh lên t a r ng

M c đ ng hát khúc Vô thanh.

Thích Tâm Bình 16.10.2012

K ni m v i anh - Thi sĩ Hàn Cung Th ng!

Th là đã tám năm r i, cái đêm mà tôi g p anh t i căn phòng nh đ c thuê c a Bích Nhãn H trên đ ng Quang Trung – Gò v p. Trong tâm tr ng bu n kh ng khi p, anh đã th t lên: "Đ i tr ng phu mà đêm nay ch ng bi t v đâu!" Tôi và anh Bích Nhãn H ch n đ ng tâm can khi nghe l i đau th ng, bi tráng đó. Tôi c m đàn d o ng t ng, còn anh thì ngâm lên khúc ca th t th ng thi t:

*"Ta d c c n c mây tr i phiêu h t
Cho chén đ y trăn tr n i băng khuâng
Cho khát kh t c ngày xanh hà kh t
C a đ i ta cay đ ng đ n vô cùng"
Ba anh em c ng ly đ đ c nghe anh t i p:
"Ta ng i l i v i lòng đ y ph n mu n
C tràn dâng nh sóng n c vô tình
G c h tr ng l ng l ng bóng u minh
Mùa xuân l nh vây quanh h n th ng tích"*

Cổ thơ bia, rượu u, ngâm, đàn và hát...ba anh em chúng tôi mệnh mang đến khuya rồi nằm lăn ra ngủ thiếp đi.

Ngày ấy, Hàn Cung Thơ ông và trải qua cú sốc nặng nề với tình cảm lớn cuộc sống kinh tế gia đình.

Anh mất mình với Sài Gòn tìm kiếm mồi sinh. Ngẫu nhiên làm sao khi Bích Nhân Hò và Trư Công Vũ cũng đến gặp anh. Vậy là mấy anh em quy tập đến thuê chung một căn nhà nhỏ. Căn nhà này là căn nhà tôi nên ngoài giờ phải làm việc kiếm sống, anh em thơ ông ngồi với nhau nói chuyện để thư trên đời. Chính cái máu văn nghệ mà làm nên nên đây biến thành điểm tụ hội của rất nhiều anh em. Giờ đây ngồi nhớ đến ngày tháng đó trong tôi lại hiện lên bao hình ảnh bạn bè...ngồi còn kiếm mồi, ngồi tụ tán khắp nơi như các anh Thơ ông Thơ ông Phan, Bội Lý, Phan Hoài Châu, Đức Thơ, Phạm Thơ, Như N Nghĩ, Xuân Thơ, Trư Đăng Sum, Bích Nhân Hò, Trư Công Vũ, Đoàn Văn Khánh, Ngã Du Tử, Tuấn như, Chó Bích Lan, chó Cúc, Tô Văn...

Nghĩ thơ tui, khi con người ta buồn đến tận cùng thì hình như lại bắt gặp những niềm vui mới. Hàn Cung Thơ ông gặp và sống với bạn bè trong niềm vui như thế vào những ngày anh còn đến, hát những tình cảm gia đình. Những bài thơ nhiều cảm xúc của anh như "Chiều rượu u ngày xuân", "Tuy tình ca"...đã ra đời trong thời gian này.

Những niềm vui như không kịp đến với buồn lớn trong anh. Bởi anh:

*"Đã thắm mồi vì mồi đến sống gió
Vì mồi đến ràng buộc với điều linh".*

Anh chết như n ra:

"Ta cuộc sống si mồi đến không với có"

Đến rồi anh buồn ngẫm mồi đến chân thật của đời sống với giờ tui này:

"Đến vô thơ ông thoáng chết mồi tàn phai

Chí tang buồn rồi với trên vai

Đã tan tác khoét trời xi a mồi c".

Những câu thơ bùng nổ và khốc liệt như báo hiệu mất thay đổi lớn trong anh sắp diễn ra. Và

điều gì đó đã đến, một ngày anh nói với mọi người quyết định buông bỏ tất cả để xuất gia đi tu Phật, làm khổ tu hành.

Bên bè sốn một bờ a tiếng nhè ða tiếng anh cũng ðể ðể c người lli bên nhau vui buồn hết mình lli cu i. Thế nh c tuôn trào!Tôi nh mãi gi ng ngâm si thế tr m buồn c a anh, hào khí vang lên chuy n tli nh ng v n thế quy t li t:

*"Xin giả bỏ t nh ng ân tình sâu th m Vli ngàn sao trong m t b c dĩ u h n
Nh ng mùa xuân đã đi vào quên lãng
Nh ng buồn vui theo năm tháng u ph n"
Ri m t anh r m ð :
"Xin t t nh ng tình yêu tuy t dĩ i
Nh ng tình yêu t ng dĩ i cũng đành thôi
B môi m và h ng n ng mê ho c
Đã chìm tan trong sóng b luân h i"*

Khi tôi viết nh ng dòng này thì thi sĩ Hàn Cung Thế ng đã trở thành tu sĩ Nhu n Hoài t lâu l m. Kinh k , tu t p, Phật s chi m hết thế gian nên Thế y không còn ð ý nh u ð n thế n a. Bên bè ð ng viên Thế y nên ra m t t p thế ghi dĩ u lli quăng thế gian sáng tác c a mình nh ng Thế y lli lli a mãi. G n đây Thế y mli ch n m t s bài ð in thành m t t p k ni m (mà cũng ch khiêm t n lli hành nli b) nh chút tình tri ân vli dĩ s ng, đúng nh b n câu thế thế y viết ð làm t a cho t p thế :

*"Nh cánh chim vli cu i trli quên lãng
Ch tàn phai trên đôi cánh thu vàng
Phút tĩnh li ng gi a đôi b m ng thế c
Ch t thế y mình còn chút n nhân gian".
Đêm Gò V p, ngày 18 tháng 11 năm 2012 Tr n Hu Hi n*

Cung tli n

*Th y đã dĩ gi a mùa thu trút lá
Trong ngôi chùa ch m ch m tli ng chuông ngân
Lli h nli m nh nhàng dĩ a bóng c
Ánh dĩ o vàng soi b c dĩ n thế y dĩ*

V th gi i A Di Đà siêu thoát
Trăng đêm r m v ng v c bóng t bi
L i cung t n bên m h n B Tát
Nguy n cho th y trùng ng côi tây ph ng

Ng i i i bi tr n còn v ng đ
Dòng đ i trôi cũng còn chút lo phi n
Thôi s h n m t mùa thu h nh đ
Cũng trùng lai trong côi an nhiên
Cung kính t n đ a Th y Nhu n Hoà v m n c c l c
Nguy n Th L p

Đêm trăng cha qua sông

Kính dâng lên Giác linh Cha c a con Đ i đ c Thích Nhu n Hoà

Đêm huy n dĩ u u tr m s ng khói
T n g chuông chùa ngân v ng nh ng âm vang
Con l ng th m n m Ph t gi a mệnh mang

Cha qua sông nh nhàng theo con sóng
V t trùng đ ng thay ch c áo vô th ng
Con đ ng mòn th i m a n ng phong s ng...
Bên n ng r y m hôi cha th m đ m

Con nh mãi ngày đ u tiên đi h c
Cha đèo con qua nh ng cánh đ ng
M t tr i h ng ló đ ng phía h ng đông
Chân t t b t xe th cha đ y c i

Th ng các con m t th i cha l m i
Đ y xe khoai k p bu i ch bên sông
Đêm đông l nh trên xe bò giá bu t
Su t n o đ ng ng i đi s m v khuya

Đã tìm lại bao con tim sáng
Mãi xuân về nhành mai vàng rực nở
Nhẹ nhàng gió lan khoe sắc cánh hoa rực
Tìm kiếm niềm trong con hạc ghi nhớ

Công ơn cao sao kể hết bằng lời
"...trên cuộc đời gian nan là gươm trên
Phải tôi mình trong thử thách gian lao..."
Bao lời dẫu làm hành trang tiễn bước

Trên cánh hiên chùa lặng yên con khế
Giàn cát đỏ ngời bóng dãi trời trăng
Phong lan trên ngai a hạc đêm thắm ngát
Giữa miền trời êm ái cha ơi!

Nhà Cốc Lạc thủy nưã theo con nước
Cuộc trầm luân đã giữ áo phong trần
Gỗ nhẽo chèo trên đời sang cõi Phật
Ngồi đi qua dâu bể ngát hương thơm.

Chùa Đốc Sơn Trung thu Nhâm Thìn Tây Sơn

Đàn cù lao

Thế là hết, ngày "trùng quan đẩu gió"
Con chim bẻ gãy rũ bỏ mặt trời bay
Xếp đôi cánh bắt đầu mùa giông gió
Lạc trên cao lặng lẽ bóng thu phai

Mãi mãi năm trôi chảy như gió thoảng

Gió càn trải ngang thoáng chốc cũng dần tan
Nhớ ngẩn cội măng rêu i chốc là khái niệm
Thiên đường xa nhá mây trôi lang thang

Đường vắng tôi vắng người a chốn chân lữ o đèo
Đi run run thềm nhá gió càn hàn
Ngày đi ngẩng lên nhìn con nòng cội o
Đêm dần khuya theo bóng nguyệt mây ngàn

Con cội măng nhá nhá ngời cha gởi i i
Là vãn thềm vãn i hào khí chốc t đỹ
Là niềm tin cho lòng con vắng bóng c
Cùng hào quang cha soi sáng thềm ngày
Mong cha dần vãn i bẽn bẽn vĩnh phôi c
Đi cù lao con thềm nhá lòng này

Trung tuần tháng 8 Nhâm Thìn 2012 **Trần Trọng Phong**

Theo vết người xa...

Nguyễn Văn Biên

(Đi c thi phôi m **Tôi đi trắng tàn**. Kính gửi người niệm giác linh c **Đi đi c Thích Như Lai Hoà - nhà thơ Hàn Cung Thơ ng**)

Lòng ta là nhá ng hàng thành quách cũ **T** ngàn năm vắng ng i t ng loa xa.. **Vũ Đình Liên**

Thơ k 20 nhà thơ Vũ Hoàng Chương viết: "...Đi h a còn ta là theo vết người xa.", cái vết "hùng tâm, tráng chí" c a m t "thơ i hoàng kim đã m trong s ng m" – (l bài ca), cái th i lý t ng c a ng i xa đó ch còn trong sách vở, trong nhá ng chuy n k đ hòng gì l y chút l a trong cái bu i l nh ng t kim ti n này, cái th i chúng ta đang s ng b i th c nhá ng giáo d u v đ o đ c, niềm tin, vì cái th đ o đ c đã "úa l c, phai h ng", ch tr l i h i đ ng tanh ng t...

Trong khung tr i đó, th c t i đã d ng nên vách ngăn l ng l ng tr c m t mà nhá ng tâm h n y u đ i không đ g i qua đ c:

"Chàng đi gùi qua đống cỏ
Vách đi đi ngụy nghi
Con ngựa già mệt mỏi
Đang thì cuội chui kia..."

(Tình khúc số không - thơ Lê Trọng Minh)

Thơ có vẻ đẹp của thơ này luôn đem đến cho người đọc, chàng đi gùi qua đống cỏ, không như vách đi đi ngụy nghi mà có lẽ chàng đi gùi vượt qua đống cỏ chính mình..., nếu trong huyết quản này không có đống cỏ chút hùng khí của tiên nhân,...!

Những điều linh, những bông búp của đời mới con người ai cũng thấy như những bông công dân Nguyễn Đình Cung Thơ những hay thì số Hàn Cung Thơ những hình như đã có cùng tâm số với người xa:

"Tráng sĩ bước đi u bi hùng thiên
Hùng tâm sinh khí mang nhiên
Xuân lan thu cúc thành huy
Huy thơ, đông hàn đo lường thiên nhiên".

(Nguyễn Du)

Cái "hùng tâm" và "sinh khí" luôn làm chao đảo tráng chí mà với anh hình như đã gom đủ trong một câu thơ bát của Lê Giao Văn- một vị niên trưởng đang thì là bông thơ thân thiết đã viết về anh:

" Sáu mươi năm-hết bài thơ
Ngựa què, kẻ mầy qua thân phận người
Khó đau trăn trở với niềm vui
Vườn hào hoa giữa chè, cỏ và thơ phi Tầm cõi bước ra đi
Giữa thơ và chui n lo n – chim di, gió ngàn...
Rời khi bão táp nh, mầy a tan
Vui thân cảm áo đa đoan quê người."

(Huyền vũ của người hùng - Lê Giao Văn)

Tập thơ trắng tàn - tên tập thơ của anh, ta bắt gặp ngôn từ của một thời xa cũ, một câu thơ, trang nghiêm như những hàng thành quách cũ, số có người buốt miêng thơ lên: đời họ còn ANH là theo vết người xa...! Thơ có vẻ đẹp ta thấy:

"Thơ viết đôi dòng bi tráng
Ngọt trăn hào khí mệnh mang
Sinh chàng hùng thơ đánh vỡ
Vết bước rút chén kinh bang."

(Tình số Lãng mạn Số n Bức - HCT) Học:

...Ngày trăn lịng sông dài xác
Sầu miên man xiêu lịng bước quan hà
Vết trắng số m lịng lòng treo đời nhấc

Tráng s v đ u b c g a phong ba. (Ngày tr i - HCT) Nh ng tôi nghĩ anh làm th vì:
"Nh ng lúc ngã lòng v n câu th mà đ ng d y.." (Th Phùng Quán)

Cái ngôn ng cũ x a qua tâm tình bi tráng c a T H i hay c a ai kia... nh v n vào đ i tác gi :

"Cung đàn x a t m
Đầu dánh K u mê say
Không r u n ng chu c c n
Bóng trắng sông l nh đ y. (Anh linh T H i- HCT) hay:
"Tuy t l nh r i đ y chí c
Đ t tr i nghiêng ngã hoang mê
Qu nh hiu v ng trắng Thu x
Thù sâu phong p l i v ...
(Tình s L ng s n b c - HCT)

Và t ng t ng nh ng qu t quay làm anh chóng m t h nh qu ngã và anh đã v n câu th đ ng
d y và di trú trong nó hòng tìm chút tĩnh t i trong trùng trùng quăng qu t xác x :

"Nh con chim v cu i tr i quên lãng
Ch tàn phai trên đôi cánh thu vàng
Phút tĩnh l ng g a hai b h - th c
Ch t nh mình còn chút n nh ân gian..."
(Nh v t chim bay - HCT) Và anh t thú nh n:
"Tôi làm th vì không th không làm th
Tôi làm th vì đó là h i th
Nh cu c đ i ph i n ng n áo c m..."
Và n u có ai truy h i t p anh s tr i nghe tr t qu t - Vô s c u:
"Tôi làm th ? Vì đ n g n.. Thích làm th "
(Th và tôi - HCT)

Nh ng lúc thân m t khinh khoái anh th ng g i tôi là "lão đ " nghe có v "tu ng tích" nh ng ri t
r i cũng th y vui, và anh luôn gi kh u khí c a Qu ng Nam th ng ghét r ch rồi, ch nghĩa
hùng tráng sang tr ng nh ng anh r t thi t thà, m t v ngoài góc c nh nh ng tâm h n ng t
ngào, chân tình và đ m m lòng...

Đ c h t T đ trắng tàn và nh ng thi ph m khác c a Hàn Cung Th ng chúng ta s không tìm
th y đ m t hình th c th tân k ho c c u t m i m theo ki u hàn lâm ch s i tóc làm tám...
hay đ tìm c u nh ng chân tr i m i m ..., mà s b t g p cái tình bi th ng tha thi t, đ c th ta
ng g p l i v t th ng c a chính mình đâu đó th p thoáng trong m t vài câu th , cái bi tráng
tr n l n trong cái n i trời c a ph n ng i lên b xu ng ru ng và cái chúng ta nh n đ c c đây là
m t t m chân tình: tình yêu, tình b n, tình ng i...thi t thà, m t đ i tr i nghi m v i nh ng điều
linh không ai gi ng ai đ r i vi t nên:

" Là thu
đi phơi pha
Là trắng
tàn nh trên tà áo phai
Là chim
đi c đi ng bay
Là h ng gió tho ng
qua ngày vì n ph ng
.....
Là thôi
đi b c chân đi
Là đêm tàn m ng
đi khi đi ."

(t đi trắng tàn - HCT)

Cái tu i " tri thiên mệnh" mà anh đã t cho mình "Anh t c mình già c c đi đi v ng" nh ng anh không h là ng i nhu nh c, và "lão huynh" đã có khi d ng l i bên sông cu c đi i mình, theo n c b ng b nh đ a, nghe tôm cá gi n, nh ng m i hay đ ng xa áo m ng mà chuy n quan hà c s luôn đeo đ ng n ng lòng, và r i cũng bó tay nhìn nh ng phân k t trong lòng mình, nh ng ngày ng i g ng, nh ng chi u l chuy n xe...ni m vui tày gang còn l i là nh ng đ a l c r i:

"và c th ta hoang đàng man d i
Kip cu ng ca trên kh p n o giang h
Vào thăm th m ch u hoang bu n vì n đ i
Đ c nghiêng b u m l nh v i h vô"

(cu ng s ca- HCT)

Và da di t:
" L i t vì t gi a tàn đông
Nâng c áo nghe n i lòng se l nh
Mùa xuân l i v trong b t h nh
Cũng đành lòng ch p nh n m t đi sông."

.....
Và: " Năm m i năm tên t i đ lo ng qu ng
Đánh m t mùa xuân t đi trắng tàn."

(Th vi t nhân ngày c i b c - HCT)

Cũng t đó anh: " Nguy n lòng rũ áo tr nhân gian"
Và anh đã dng c m ch n:
" Xin t nh ng tình yêu tuy t đi i

Những tình yêu tôi đang đi cũng đành thôi
Bên môi tôi và hàng ngấn nước mắt
Đã chìm tan trong sóng biển luân hồi
"Xin gửi biệt chớ quên hoa đỏ hồng
Những vòng tay thân thiết gửi đi
Những bình minh đang quang ngàn dặm
Những hoàng hôn bóng xế nơi bên trời."

.....
Xin tôi nét trang đài huy hoàng
Huyền thoại nào phiêu dạt giữa sông
Xin gửi biệt tháng năm dài chao chọi
Mong phù vân thoáng chốc phai hồng

(Tuyệt tình ca - HCT) (Tình yêu tuyệt đối đây là một nghĩa hiệp là sự quên bỏ bản chất của hai người yêu nhau theo lẽ thường không có cái nghĩa rồi ráo...)

Rồi cũng tới đây ta thấy một gì đó có vẻ trớ trêu nhưng đáng để một bức tranh của đời anh:

"Chuyến cuối năm đêm năm nhót
Như từ lum thềm sum sù
Thường ngày đi lời thôi chớ chớ
Thường ngày mong người lo tôi lo xuân"

(Chuyến cuối năm - HCT) Một bất phá ngoạn mục của tâm thức để làm một việc "phi thường": trở thành Tu sĩ...làm một du tăng hành cước khắp nơi...để tìm cái chính mình trong vô thức và suy nghĩ tĩnh thức thân tâm từ trắng tuyền:

"Giữa quãng đời điêu linh
Giữa muôn trùng bể khổ
Trăng Lãng Giã đời đời
Soi sáng đời u minh"

(Đạo thành - HCT)

Và nhà thơ quay về để phục vụ Phật đạo như bên sau:

"Con tôi là con cháu mùa sa
Trăm luân trong cõi ta bà Thái hậu
Cánh buồm in dấu tôi sẽ
Đuôi hải trí tuệ chân như cứu người
Và tha thiết:
Lạy thầy dù gió mưa tuôn"

V n còn h n h n t ng chuông đ i t .."

(Th y v - th HCT)

Tp đây thi s c a chúng ta đã v t thoát đ tr thành Tp Khu Thích Nhu n Hoài v i m t kh u khí phiêu h t:

*Đ i nh gió tho ng mây bay
Hay- là ch
ch ng hay ho gì.
Cu i cùng nh n đ c đ u chi
Đ u chi ch ng có
Đ u cho b n lòng...*

(M a qua l u c - th HCT) Chúng b ng h u luôn c u nguy n cho anh ph t s t n thành, công phu viên mãn, nh ng r i vô th ng p đ n, nó ch ng v riêng ai k c nh ng b c tu s "c t ái ly gia", và nó đã đ n v i Th y m t đêm trắng tròn nh t c a t i t tr ng thu và ng i th đã tr thân t đ i v cho cát b i, chúng ta t i n Th y "không n c m t, không r u m i" vì Tp Khu Thích Nhu n Hoài v i h ung tâm tráng chí đã v t qua nh ng biên ki n l thối đ i th ng...và "lão huynh" c a ngày tr c đã theo k p "v t ng i x a" trong s kính ng ng c a anh em, bè b n...trong đó có "lão đ ". Xin trích ra đây kh th cu i cùng Th y đã vi t, thay cho l i k t mà theo nhà th Lê Giao Văn là b n đ u v n vi t tr c cho chính mình:

*"Thân trai v n d m d u ch n b c
Chí n ng trong nh p s ng h ung
R i mai g i áo phong tr n y
Gõ nh p chèo qua n o s c-không.*

(Tráng khí ca - Thích Nhu n Hoài)

Nguy n c u đ i đ c Thích Nhu n Hoài Ph t qu viên thành!

NAM MÔ A-DI-ĐÀ PH T Nguyên B u đ ng, Tr ng thu, Nhâm Thìn 2012. **NVB** (C n bút.)

** còn t i p (đang c p nh t)*